

Nagy Gáspár

Májusi víg–szomorú nóta az bolond világ sípjára

(csak a magam dallamára)

Balassis kedvemben *lagunás* Tarjánban
jártam jó sörökkel s víg fiúkkal párban
az egyik Péter volt *unikális* festő
másikuk meg Pál úr *palócos* szerkesztő.

Kedvemért ha ittak attól azér' szentek
tejről már leszoktak s vivék a *keresztet*
mint jó búcsújárók föl a magos hegyre ...
Péter-Pálkor majdan jutnak az eszembe.

Az sörök párjának meg lett a hatása
kies szállásomon zengő horkolása
hallatszott bizonynal annak a kóbornak
aki ott én valék amúgy híve bornak

s éjszakai lánynak ... de nem jött! ... csak álom
balszemem sarkába s onnan kitalálom:
mi lehetett ennek az éjnek a titka?
– a másik fáradtan hajnalig még nyitva! –

Bálint úr nyomában **Christina** nevére
véletlen bukkantam s fölgyújta szemével
„mert szeme nyilával ... mint célt engem .. meglőtt”
mondatta már velem azúrkék délelőtt

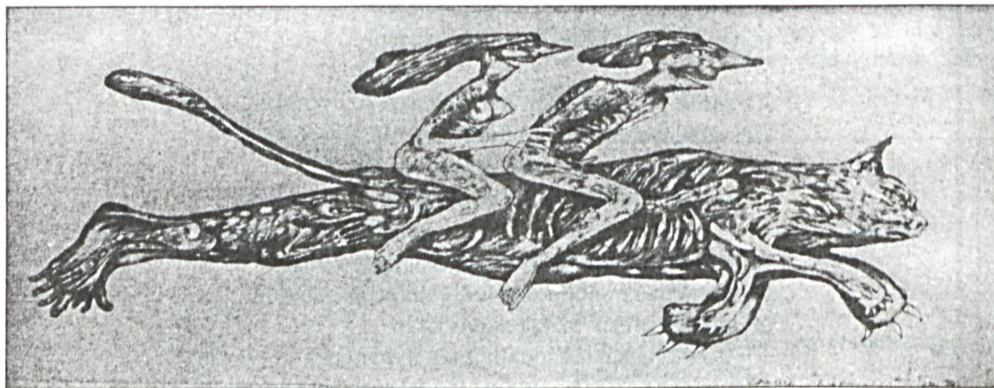
amint *tallérosra* fordítám söreim
igencsak sajnáltam elhagyott vétkeim
dedikáltam ottan Pál uramnak éppen
didikáltam volna mint tettem azt régen:

Christina nevére tengerkék szemére
szüzi termetére ... eszem vesztésére
ím verset vétkeztem de nem maradhattam ...
vasderes paripám nyerítette: Hatvan.

(utóirat)

Azon az éjszakán meghalt a barátom
Halasnak szülötte: hazájától távol
pedig készült haza maga mondta nem más
Los Angelesből is hazakondult Kannás*!

(1999. szép májusának legvégén, telő holdnál)

Simon Zoltán grafikája

---

* *Kannás Alajos költő (1926-1999)*